

Zalán Tibor

Ne lőj a fecskére!

Szereplők

Vendég

Baba

Vőfély

Öregasszony

Kalapos

Bajuszos

Rendőrk

1. jelenet

(Erős lakodalmi zene szól, a színen kókadozó párok ülnek a hosszú asztalok mögött. A zenekar álmosan, kelletlenül húzza a talpalávalót, már csak egyetlen pár táncol.)

VENDÉG *(részeg, szorongatja Babát)* Esküszöm, életemben nem éreztem ilyen jól magamat. Esküszöm. Mintha anyámba bújtam volna vissza. Háááj! Ez fasza! Bírod még, édes, bírod még? Mindjárt kimegyünk sétálni. Csokoládéból építék neked hidat a holdig. Na, milyen vagyok?

BABA Állati jó vagy, de ne ordibálj, mindenki bennünket néz!

VENDÉG És? Hadd nézzenek bennünket. Sok taknya, hadd bámuljon. Lássák, hogy mulat egy díszes magyar úr.

BABA Tényleg jól érzed itt magad?

VENDÉG *(fölragad egy sört, belehúz)* Baromi jól érzem magamat, édes. Hogy hívnak?

BABA Hiszen mondtam már, Babának.

VENDÉG Persze. Na, *figyelj*, Baba! Most a Hilton teraszán táncolunk. Oké? Szörnyen elegánsak vagyunk. Te is, én is. A reflektorok minket világítanak meg. Tangót! Hé, tangót!

(A zenekar tangóba kezd, táncolnak.)

BABA Van stílusod. Az van. Kár, hogy ezt már harmadszor...

VENDÉG Ez van. Én, kislány, nem akárki vagyok. Látod ezt a zakót? Ez egy baromi fasza zakó. Oké? Vetted az adást? Többet ér, mint az egész lakodalom. No, nem azért mondom, mert nem azért, tényleg. De nekem ilyenre is telik.

BABA Látszik. Látszik, hogy maga nagy ember.

VENDÉG Még szép, hogy látszik. Jártál már Korfu szigetén?

BABA De én nem ezért maradtam magával egész éjjel...

VENDÉG Nem? Hát akkor miért maradtál velem egész éjjel?

BABA Mindegy!

VENDÉG Lófaszt mindegy. *(Újabb sörbe húz bele.)* Akarom, hogy elmondd! Na, mi a hézag, kicsinyem? Őszintén a pofámba!

BABA Megkívántam magát.

VENDÉG *(megáll a táncban)* A szentségit. Ez aztán beszéd. Én meg itt szarakodom veled. Hogy én mekkora barom vagyok! Na, menjünk!

VŐFÉLY Ez igen! A fiatalság bírja! Iszunk valamit?

VENDÉG Megint itt vagy, te szalagos varjú? Mit akarsz?

VŐFÉLY Semmit. Azaz, figyelj rám! Ha gondolod, ha...

VENDÉG Ne kertelj már te is! Halljam, mit akarsz!

VŐFÉLY Van itt egy szoba, ha fáradt lennél...

VENDÉG Csöppet sem vagyok fáradt! Miket beszélsz?

VŐFÉLY *(megvetéssel)* De a hölgy talán... talán még hálás lesz, ha nem dögleszted le magad teljesen.

VENDÉG Igaz is. Akarod, hogy elmenjünk? Őszintén...

BABA Még tart a lakodalom.

VŐFÉLY A vendég szava szent. Ha pihenni akar, ne tartóztassuk.

BABA Hova menjünk?

VENDÉG Tudok egy helyet.

BABA Hol?

VENDÉG Egy pillanat. Ülj csak le! Gyere egy kicsit, szalagos!

VŐFÉLY Na, mi van?

VENDÉG Oké! Hol az a kurva szoba? Sokat kérsz érte, te piszok?

VŐFÉLY Nyugalom. Nem akarok balhét.

VENDÉG Ha nem akarsz balhét, akkor tartsd majd a pofádat később is!

VŐFÉLY Izzadsz, mint egy állat. Vedd le a zakódat!

VENDÉG *(ledobja a földre a zakóját)* Nem veled akarok lefeküdni, te mézes-mázos barom!

(Berúgja a zakót az asztal alá.)

VŐFÉLY Tudom. Na jó. Gyertek utánam.

VENDÉG *(kényeskedve körbejár)* Na, mi van? Elfáradtunk? Nézzetek rám! Egész éjjel táncoltam. Fölszedtem a legjobb macskát közöttetek. Mit akartok? Na, szevasztok. Elegem van belőletek. Oké? *(Elindul a vőfély után. Sötét.)* Gyere már, te kis szerencsétlen. Most megtanulod, milyen az igazi férfi. Na, kis bolondom, csak nem vagy zavarban? Nyugi. Mindjárt elküldjük ezt a fontoskodó öreg rozmárt innen.

2. jelenet

(A szín sötét. Erős lakodalmi zene, ritkás szüneteiben szeretkezésre emlékeztető hangok, zörejek, azután csönd. Hosszabb szünet. Hajnali fény gyullad, Baba és Vendég az ágyban fekszik. Szép szoba, aprófalvakban találhatók még ilyenek, a vendégnek kijáró tisztasággal, rendezettséggel. Zavaróak Baba szétszórt ruhái, fehérneműi ebben a rendben. Egy öregasszony óvakodik be a szobába, üveget, decis poharat hoz.)

VENDÉG *(felriad)* Micsoda? Mi történik itt? *(Bámulja az öregasszonyt.)* Jó reggelt! A fejem... fáj nagyon... a fejem...

ÖREGASSZONY Csak hogy felébredt! A feje? Fáj itt most mindenkinek. Férfiak, férfiak... Hoztam egy kis orvosságot. Ez majd jót tesz.

(Tölt a pálinkából.)

VENDÉG Ne-ne-ne! Még elhányom magamat! Vigye innen!

ÖREGASSZONY Ettől? Ilyet sértésből se mondjon nekem az úr. *(A férfi kezébe erőlteti a poharat.)* Így, szépen. Most pedig meginni. Egy hajtásra az egészet!

VENDÉG *(ingerülten)* Kicsoda maga? Dirigál itt...

ÖREGASSZONY Nem emlékszik? No, rendesen fejbe lőtte magát tegnap! Mindegy, nem haragszom. Azok után, ami az úrral történt...

VENDÉG Velem?

ÖREGASSZONY Nem is velem!

VENDÉG Mi történt? Valamit csináltam talán? Beszéljen már, az ég szerelmére! Mit csináltam? He?

ÖREGASSZONY *(az éjjeliszekrényen hagyja az üveget, elmenőben szól vissza)* Hát, valamit biztosan.

VENDÉG *(az ajtó felé kiált)* Az istenit a pofádnak! *(Fölhajtja a pálinkát.)* Szemét öregasszony! „Hát, valamit biztosan.” Fontoskodik itt. Csak tudnám, hol vagyok! Na, nézzük csak! Esküvő, rendben, rendben a fenét. Én voltam a tanú. Tanú? Én? Kinek? Nem emlékszek se a menyasszonyra, se a vőlegényre. Akkor meg mit keresek itt egyáltalán? Na jó. Összekapom magamat, és eltűnök a picsába.

BABA *(lenyújtózza magáról a takarót, a vendég úgy nézi a lány meztelenségét, mintha először látná)* Helló, édes! Már fent vagy?

VENDÉG Fent. Édes. Helló!

BABA *(nyújtja az arcát)* Puszikát!

VENDÉG *(kiugrik mellőle a takaró alól, de rögtön visszazökken az ágy szélére)* Itt volt valami vénasszony. Pálinkát hozott. Kérsz? Ismered?

BABA Ühüm. *(Iszik.)* És te? Te nem iszol?

VENDÉG Már ittam. Nem merek többet. Még ma vissza kell mennem... nem merek. Megkaszálnak a zsaruk.

BABA Na ne! Csak nem képzeled, hogy elengedlek?

VENDÉG Ne érzelgősködjünk, kislány! Azt sem tudom, hogy hívnak.

BABA Baba. Csak így: Baba. De hát egész éjszaka babáztál velem... Nem emlékszel?

VENDÉG Valóban? Nem emlékszem.

BABA Kár. Igazán sajnálhatod. Nagy buli volt!

VENDÉG Sajnáljam? Te, Baba, mondd meg nekem, de őszintén, képes voltam én valamire?

BABA *(nevet)* Hogy képes voltál-e? Te kis díszcsődör, te! Úgy ágaskodott egész éjjel a farkad, hogy majd szétestem, mire elszálltál. Te, hogy neked mekkora nagy faszod van! Apám!

VENDÉG *(zavartan)* Na! Miket nem mondasz. Hát vanni van, az hétszentség! De hogy akkora lenne... hát, tudod...

BABA *(tölt neki pálinkát)* Na, igyál már! Most mit izélsz, azért, mert te fővárosi vagy... azért még ne...

VENDÉG Nem azért. Fontos dolgot kell ma elintéznem. Érted? Halaszthatatlan. Vissza kell mennem. Vissza-sza.

BABA *(rátapad a hátára)* És én?

VENDÉG Mi az, hogy és te? Mi közöm hozzád?

BABA *(sértődötten dobja vissza az ágyra magát)* Okés. Tűnj el innen, te szemét! Nem fogok neked könyörögni. Na, mi van, mész már? Takarodj! Utálok még azt a rohadt szagodat is!

(Kivágódik az ajtó, sötét ruhában, hosszú, lebegő fehér szalaggal a kabátján beront a vőfély.)

VŐFÉLY *Jó reggelt kívánok, ide hallgassatok,
nagy újság van nálunk, mit közhírré adok.
A leányok serege eggyel megapadott,
az asszonyok serege pedig eggyel szaporodott.
Az este láttuk őt, hajadon leányfővel,
most itt áll előttünk, asszonyosan, fejkötővel.
Szerencsét kívánok én tinéktek,
ami boldogan kösse össze a ti szívetek.
Mivel ti két szívet egymáshoz tettetek,
nagyon sokáig boldogan éljetez.
Mert többet ér egy perce a házasságnak,
mint minden kincse ennek a világnak.
És amikor majd a testetek elenyészik, mint a pára,
jussatok fel a mennyek országába,
Sion szent halmára,
a mindenható látására...*

VENDÉG Eltévesztette a házszámot, apám!

VŐFÉLY Én? Dehogy és dehogy. Hozzád jöttem, pajtás. Ébreszteni téged.

VENDÉG Igen? Baba, betakaróznál? Fenn vagyok. Ne mutogasd itt a csöcsödöt!

VŐFÉLY Engem nem zavar a Babácska. Láttam én már ötöt ígybben is... ugye, Babácska... ismerjük egymást mi.

VENDÉG Szóval te vagy a falu kurvája! Brávó!

VŐFÉLY *(megragadja a vendég haját, fölrántja az ágyból)* Ezt ne, pajtás, ezt ne. Te itt vendég vagy. Megértesz? A vendégünk vagy. Mulattál, berúgtál, kaptál nőt is, most meg iszol egy kis pálinkát. Oké? Babát pedig nem bántani! Baba rendes kislány, gyönyörű, éppen hozzád illik. Szeresd őt egy kicsit jobban!

VENDÉG Igen? Ez így megy nálatok? Leitatjátok a vendéget, ágyba dugjátok, azután elvetetitek vele a csajaitokat? Mi, Baba, igazat mondtam? Azt gondolod, hogy én most elveszlek? Kis hülye! Azért, mert valahogy berángattál ide - az is lehet, hogy behozattál ezekkel a brigantikkkal - és álám másztál, rögtön el is veszlek? Na, beszélj már az istenit a fejednek! *(Kiszabadítja magát a vőfély karmai közül.)* Nem is emlékszem rád. Talán ha egy gesztusod... mozdulatod... ahogy felnyögsz... felsikoltasz... mit tudom én... eszembe jutna...

BABA Szégyellj magad!

VŐFÉLY Tényleg szégyellheted magadat, testvér!

VENDÉG Nem szégyellem. El akarok menni innen a francba!

BABA Máris takarodhatsz, édesem! Nyomás kifelé az ágyamból!

ÖREGASSZONY *(bedugja a fejét)* Ezt a szégyent! Még mindig van ebből a kis pálinkából... Micsoda férfiak maguk?

VENDÉG Mit akar? Mars kifelé! Vén dög!

VŐFÉLY Több tiszteletet... a kornak!

BABA Édesanyámnak. Több tiszteletet! Édesanyámnak.

VENDÉG Édesanyád? Szóval ő az anyád? Van szerencsém! Volt szerencsém a lányát... drága mama... volt...

ÖREGASSZONY Egészségére! No, erre tán igyunk is egyet! *(Tölt a döbbenten rá meredő vendégnek.)* Na, húzza már le!

VENDÉG Miért akarnak leitatni engemet? Szabadna tudnom?

VŐFÉLY Leitatni? Ugyan! Csak ne feledd, te a mi vendégünk vagy. Akarjuk, hogy jól érezd magad! Itatunk, etetünk...

ÖREGASSZONY Ugye, a lányomat is... szót se szóltam...

VŐFÉLY Ugye, a lányát is, kérlek, a lányát... hát mit akarnál még? Igyál na, s ne gyanakodjál! Szeress minket egy kicsit jobban!

BABA *(fél mellét kiteszi a takaróra)* Úgy bizony. Szeress minket egy kicsit jobban! Mondjuk, engemet, kis csődöröm... *(nevetnek)* hát már úgyis akkora lyukat fűrtál belém... *(újra nevetnek)* huzat van bennem, ha kinyitom a szám.

VENDÉG Magát nem zavarja, hogy a lánya, hogy itt izél velem a lánya, meg ízetlenkedik itt...

ÖREGASSZONY Jó lány, szép lány, tenyeres, mejjes, becsüld meg magadat, fiam! *(A vendég felé nyújtja a poharát, ő némi tétovázás után elveszi, fölhajítja. A többiek tapsolnak.)* No látod, majd csak megegyezünk, édes fiacskám.

VŐFÉLY Jutalomból elmondom megint! Akarod?

VENDÉG Megint? Mit megint?

VŐFÉLY Ne izélj, tudod te azt jól.

VENDÉG *(türelmetlenül)* Mit, az isten szerelmére?

VŐFÉLY Most izélsz, mi? Tegnap kétszer is kértél rá!

BABA Engem háromszor.

VENDÉG Háromszor?

VŐFÉLY Hagyjad most a vendégünket. Lesz még időtök bőven. Igaz, mama? Lesz nekik.

ÖREGASSZONY Igen, igen. Hozok egy kis tegnapról maradtat.

VENDÉG Nagyon kedves magától, nénikém, de nekem lassan mennem kell.

ÖREGASSZONY Nálunk tovább szokott a vendégség tartani. Tudja, kedvesem? Tovább, tovább.

VŐFÉLY *(sértődötten)* Most mondjam, vagy ne mondjam?

VENDÉG Mit tudom én! Mondjad, ha annyira akarod.

BABA Nem innánk előbb? Csak egy kortyincát...

VENDÉG Igyál!

BABA Veled. Veled iszom. Én is, te is. Együtt iszunk. Jó?

VENDÉG Nem érted, hogy el kell mennem?

BABA Szeretném, ha még maradnál. Beszelnünk is kellene. Ne aggódjál, nem akarok tőled semmit. Semmi olyat, amit te nem akarsz.

VENDÉG Mi a fenét vártok tőlem? Azt sem tudjátok, ki vagyok.

VŐFÉLY Tévedsz. Mi pontosan tudjuk, ki vagy.

VENDÉG Na, kicsoda?

VŐFÉLY A mi vendégünk. Te a mi vendégünk vagy.

VENDÉG Értem. Valamit akartál az előbb...

BABA Iszunk?

VENDÉG Persze.

VŐFÉLY Mondjam?

VENDÉG Persze.

ÖREGASSZONY Hozzam a finomságokat?

VENDÉG	Persze. <i>(Az öregasszony eltipeg.)</i>
VŐFÉLY	<i>(a vendég mellé ül az ágyba)</i> Ismét megjöttem, uraim, nagy sokára, de mondhatom, hogy nem jártam hiába. Sertéspörköltet hoztam egy tállal, harminc napig járt ez az anyjával. Gyöngesége miatt ez a darát nem ette, szegény sertés csak a korpát nyelte. Ezen eledeléért én nagy próbát tettem, egy hímsertéssel hét napig verekedtem. Kis hiján múlt, hogy fogam ott nem felejtettem, de sebaj, csakhogyl egyőzhettem. Ez aztán az éték, magyarnak való, göthös németnek a torkán akadó. Mivel nincsen több ilyen ízes éték, vizet inni, uraim, erre vétek. Bort, sört hozok, hogy igyatok rája, S gondolom, ehhez is lesz mindenkinek jó húzása.
VENDÉG	No, ez igen. Nagyszerű volt. Komolyan mondom, igen kiváló.
VŐFÉLY	Ugye! Hát egészségedre! <i>(Iszik, tölt a vendégnek is.)</i> Ebben azután volt erő. A nép ereje, édesem. A népé. Ez az erő van benne. Babában is. Ellent tudtál állni neki? Lángol a húsa ennek a lánynak. A vére sűrű és forró. A falubeli legények egymást késelik érte. Hiába.
ÖREGASSZONY	<i>(nagy tálcán húsokat, hurkát, tortákat cipel a szobába)</i> A rokonok vannak kint. Magától akarnak valamit. Bejöhetnek?
VENDÉG	Kik azok a rokonok?
BABA	<i>(az ágyból)</i> Bújjatok be! A rokonok azok rokonok, drágám.
KALAPOŠ	<i>(csak a fejét dugja be az ajtón)</i> Szabad-e bejönni?
VENDÉG	Fölösleges kérdés. Csak tessék. Nyugodtan, uraim.
BAJUSZOS	<i>(fürgén az ágyhoz siet, leül a vőfély mellé)</i> Nem szívesen zavar-nánk...
VENDÉG	Itt senki sem zavar. Kettővel több, vagy kevesebb...
BABA	<i>(meztelenül végigsétál a szobán, leül a tükör előtt)</i> Rokonok vagyunk, vagy mi a fene? Rokonok. Nem idegenek vesznek körül minket, kérlek, ne vágjál pofákat. Ugye, fiúk? Miért kellene nekem szégyenkezniem előttetek? Hülyeség. Együtt gyerekeskedtünk...
VENDÉG	Persze. Az urak elég gyorsan öregedhettek, mert van vagy harminc év korkülönbség közöttetek. De ez, kedvesem, ne zavarjon! Csak mutogasd magad, ha neked ez jó.
BABA	Nem jó. Baszni a jó. De így kényelmes, tudod? Előbb-utóbb úgyis ágyba bújunk megint, nem? Minek öltözzessek?
VENDÉG	Igaz. Egy pohárával?

KALAIPOS Köszönjük, de ma még vezetnünk kell.

VENDÉG Szerencsés emberek. Van tartásuk. Én is el akartam menni, még ma délelőtt. S mi lett belőle? Lassan megint be fogok rúgni.

BAJUSZOS Csak tessék, egész nyugodtan.

KALAIPOS *(ő is az ágy szélére ül, a vőfély és a bajuszos mellé. A vendégnek már csak a feje látszik tőlük.)* Azután, mondja csak, jól érzi magát nálunk?

ÖREGASSZONY Jól hát, nem látod? Minek is menne el még ma.

VŐFÉLY Minek is. Azt gondolom, ma már nem fog elmenni.

BABA Persze, hogy nem. Ugye, édes, nem fogsz itt hagyni engem, itt hagyni paragon, itt hagyni engem, a bánattal összezárva...

VENDÉG Attól tartok, tényleg maradok még egy darabig. *(Iszik.)*

KALAIPOS Ez nagyszerű! Akkor talán előállhatnánk a kérésünkkel. Kis kérésünk lenne. Apróbb szívesség... magától...

BABA Csak bátran, süketek! Családban vagyunk. Mondjátok már!

BAJUSZOS Szóval, egy másik vendéget kellene elvinni, ide csak, a szomszéd faluba, s nekünk...

KALAIPOS Nekünk lerobbant a tragacsunk...

VENDÉG Sajnálom, lerobbantam én is, akár az autójuk... Ennyi pálinka után különben sem mernék autóba ülni...

BABA Nem is engedném meg!

KALAIPOS És mi se fárasztanánk szívesen!

BAJUSZOS Egy vendéget sohase kérnénk meg ilyesmire. Csak nem képzeled, hogy ekkora hatalmas durungok vagyunk.

VENDÉG Eszembe se jutott...

BAJUSZOS Akkor jó.

KALAIPOS Szóval, az autóját... ha az autóját...

BAJUSZOS Azt, ha ideadná, kölcsön, amíg átszaladunk azzal másik vendéggel, csak ide, a szomszéd faluba...

VENDÉG Az autómat? Maguknak?

BABA Ugyan, drágám, csak nem képzeled, hogy ők valami kárt tesznek az autódban? Vihetitek. De a két szemetek rajta legyen...

KALAIPOS A kulcs, ugye, a slusszkulcs...

VENDÉG A kulcs? A kabátom zsebében. Igen. De hol a kabátom? Az ördögbe is, a kabátom! Pont olyan kabát volt, mint ami magán van.

KALAIPOS Rajtam? Érdekes.

VENDÉG Még a jelvény is ugyanaz a hajtókáján.

BAJUSZOS Különös. Remélem, nem azt akarja ezzel mondani, hogy a barátom... a maga kabátját...

ÖREGASSZONY *(odaül negyediknek az ágy szélére)* Ne politizáljatok annyit! Igyatok! Egyetek! Beh szép is a fiatalság, istenem, ha én egyszer fiatal lehetnék!

BABA Nem mondta, hogy elloptátok a kabátját. Ő egy úriember. Ilyet fel sem tételez.

VENDÉG Hát persze, nem mondtam ilyet. Vigyék az autót, ha akarják.

VŐFÉLY Ez a beszéd! Mindjárt láttam, hogy nem vagy beszari ember, pajtás. Hadd vigyék, majd visszahozzák, ha elviszik.

VENDÉG Csak a kulcs...

KALAIPOS Mi találtunk egyet... a sátor előtt, a földön. Gondoltuk, megkérdezzük, hogy a tiéd-e. Nem akartuk...

BAJUSZOS Nem akartuk csak úgy belepróbálgatni az autódba... ugye, mielőtt meg nem kérdezzük téged...

VENDÉG Csak próbálgassák! Estig hozzák vissza! Megértettük?

KALAIPOS Ne szarjál, itt lesz.

BAJUSZOS Nagyon köszönjük. Hát, akkor, mi elmentünk.

VENDÉG Mindenki menjen el! Kérem...

BABA Én is, cukorpókom?

VENDÉG Te maradhatsz. Hová is mennél, így, meztelenül?

ÖREGASSZONY *(az ajtóból)* Fiatalok! Mindig csak azon jár az eszük!

VŐFÉLY *(az ajtóból)* Azután panaszt ne halljak Babácskától, pajtás, mert nagyon szomorú leszek akkor. Vigyázz! No, búcsúzóul ezt még elmondom!

*Zeng búcsúszavam, hullanak könnyeim,
mikor tőletek búcsúzó, szerető szüleim.
Először is tehozzád szólok, szerető atyám,
ki voltál nékem felnevelőm
és néha-néha dajkám.
Köszönöm atyai szeretetedet,
hogy fölneveltél, kedves gyermekedet.
Mielőtt atyai házadból kilépek,
tisztelettel tőled bocsánatot kérek.
Bocsánatot kérek, ha megbántottalak
és néha-néha olykor megszorítottalak.
Kérlek, atyám, bocsásd meg nékem ezeket,
a jó Isten áldjon hosszú,
boldog élettel tégedet.*

Pá, gyermekeim! Pá! *(Tapintatosan becsukja az ajtót.)*

VENDÉG Ez normális szerinted?

BABA Mondd csak, örülsz, hogy veled maradtam?

VENDÉG Örülök, Baba.

BABA Miért? Mert szép vagyok? *(Kitárulkozva a férfi elé áll.)*

VENDÉG Baba, én semmit se értek ebből az egészből.

BABA *(rosszkedvűen mellékuporodik)* Nem baj. Jobb is talán, ha nem érted.

VENDÉG Ez mindig így van?

BABA Gondolom. Nem ezzel kéne törődnöd most. Igyál!

VENDÉG Igyál, igyál! Iszom. Tölts, és iszom. Gyere ide, és én beléd verek. Elégedett leszel akkor velem?

BABA *(odabújik hozzá)* Mindegy. Ha más választásunk amúgy sincsen...

VENDÉG De a vége, Baba... a vége mi lesz ennek?

BABA Az is mindegy. Érzem, hogy kész vagy. Gyere!

(A sötétbe meredő színen még látjuk, a pár lassú mozdulatokkal szeretkezni kezd. Édes-bús hegedű szól, melyet elnyom a dinamikus, lüktető lakodalmass zene.)

3. jelenet

(Az előzőnél rosszabb szobában ébredünk. Rendetlenség, szétszórt üvegek a földön mindenfelé. Baba és a vendég az ágyban, háttal egymásnak. Baba ébred előbb a lavórhoz megy, megmossa az arcát és a hónalját. A lavórból vizet vesz a szájába, megzubogtatja, majd visszaköpi. Mintás otthonkát kap magára.)

BABA Kelj fel, hé! Meddig akarsz még dögleni? *(A vendég meg sem mozdul.)* Na, ez kinyúlt. Túl sokat iszik. Túl sokat zabál. Túl sokat kefél. Tipikus fővárosi. De kedves. Nem olyan, mint az itteniek. A szíve is jó. Kár, hogy keserű a sorsa szegénynek. Kár, kis bűgö-gerlém, kár, kár...

VENDÉG Micsoda? Mi az? Az ördögbe, már megint rosszat álmodtam. Mit is? Várj csak. Mit is? Igen. Azt álmodtam, hogy falun jártam, anyáméknál, lenn, falun, és éppen vacsorához készülődtünk. Szelek egy kenyeret, s képzeled, a kenyér vérezni kezd, szelek egy másikat, az is. Ahány kenyeret szelek, mind vérzik. Nézek apámra, rázza a fejét. Nézek anyámra, halkán sírdogál. Kínálom őket, nem vesznek a véres kenyérből. Kóstolom én, mintha sót harapnék. Apám elfordul az asztaltól, nem engem néz, ablakon át bámul a kertre, úgy mondja: hiszen figyelmeztettelek! Mire, apám, mire? Hogy ne lőj fecskére, mert véresen eszed életed végéig a kenyeredet. Szóltam időben. De apa - kiáltottam fel -, én nem lőttem fecskére soha. Lehet - mondja apám -, az is lehet, nem vetted észre, hogy fecske.

BABA Ne vedd fel! Sokat ittál az este. Megint sokat.

VENDÉG Szerinted ez most rossz jel? Úgy értem, rosszat jelent az ilyen álom?

BABA Tudja a fene. Egyébként, ha már említetted, lőttél fecskére? Nekem megmondhatod...

VENDÉG Fecskére? Hova gondolsz? Csak nem képzeled? Hülye!

BABA Azért szeretsz, nem? Egy kicsit azért szeretsz. Nem?

VENDÉG Szerelem?

BABA Még nem mertem megkérdezni, hagytál valakit ott?

VENDÉG Hogy érted azt, hogy hagytam-e valakit ott?

BABA Hát, előző életedben.

VENDÉG Baba, te jól vagy? Miért beszélsz hülyeségeket? Tudod jól, rögtön megyek, amint a rokoniaid meghozzák az autót.

BABA Ne aggódj, meghozzák.

VENDÉG Nem aggódom. Csak különös rokoniaid vannak, kislány. Kölcsönkérték pár órára az autót. Ennek két napja, azóta a színüket sem láttam.

BABA Hiányoztak? Csak nem unatkoztál velem?

VENDÉG Nem, bébi. Csak az autóm, bébi. Merthogy egy volt belőle, bébi.

BABA Most megint mit izélsz? Majd meghozzák a szar autódat. Addig meg örülj, hogy itt lehets velem. Nem örülsz?

VENDÉG Örülök.

BABA Szóval nem örülsz. Unsz már nagyon, mi?

VENDÉG Már kérdezted.

BABA Nem kérdeztem.

VENDÉG Csak nem unatkozol velem? - ezt kérdezted, fiacskám.

BABA Ez nem ugyanaz.

VENDÉG Hát persze. Mindegy. Baba, te tündér vagy, remek lány, gyönyörű a melled, érzékeny is vagy, de Baba, édes Baba, ez, itt, nem az én világom, tudod? Megértesz?

BABA Hát kié? Az enyém? Mit látsz te ebből a világból?

VENDÉG Egy ágyat.

BABA Igazad van. Na, jó. Na, nem jó. Mindegy.

VENDÉG Miért költöztettek át bennünket?

BABA Az a tisztaszoba volt. Ott nem szokás napokig lakni.

VENDÉG Napokig? Én már ma eltűnök, ha...

BABA Hagyd ezt most! Szóval a tisztaszobában nem lehet lakni. Elvi megfontolásokból.

VENDÉG Hogyan mondtad, Baba? Elvi megfontolásokból? Te, el is felejtettem kérdezni, miféle oskolába jártál te?

BABA Ígyunk inkább!

VENDÉG Ja. Megszámolnád, hány üveg pálinkát pusztítottunk el két nap alatt? Na? Nem nézek oda... négy... öt...

BABA Csak három üveg volt... A többi bor és sör... meg konyak.

VENDÉG Te jó ég! Csak három. Ez alkoholmérgezés, drágám. Csoda, hogy nem gyulladt ki bennünk ez a rengeteg erjedt szar.

BABA Gusztustalan vagy. Dögölj meg!

VENDÉG Na, mi van? Hol a pálinkám?

BABA Már csak egy fél üveg van.

VENDÉG Kurva jó! Tölts, tündérkém. Közben pedig dalolj arról, hol van a te jó édes mosolygós anyád, miért nem hozta még a mai adagunkat!

BABA Anyámat ne! Velem azt csinálsz, amit akarsz. Világos? De anyámat hagyd ki ebből. Velem akármit megcsinálhatsz, nem?

VENDÉG Miért?

BABA Mit miért?

VENDÉG Miért csinálhatok én veled azt, amit akarok?

BABA Hát nem azt csinálsz? Van olyan póz, amit ki ne próbáltattál volna velem? Még a seggembe is beledugtad. Ez itt nem szokás. Mondtam, hogy ne? Úgy fájt, a könnyem potyogott. Szóltam érte? Talán észrevettél valamit is az egészből? Tornásztál tovább zavartalanul a seggemen, édesem. Ezek után még meg mered kérdezni, hogy miért? Teljesen összezavarsz. Nem tudom eldönteni, mi vagy. Gyönyörűséges, drága férfi, megkeseredett, cinikus szörnyeteg, vagy csak egy ócska, dilettáns takony.

VENDÉG Mind, drágaságom, mind. Baszás előtt drága férfi, aki udvarol neked; közben ócska, dilettáns takony; utána meg egy megkeseredett, cinikus szörnyeteg. Hát nem zseniális ez, mondd?

BABA Máshogyan mondanám.

VENDÉG Mondd máshogy!

BABA Csönd!

VENDÉG Mi van?

BABA Csönd! Jönnek.

VENDÉG Éppen ideje. *(Belép a kalapos és a bajuszos.)* Van szerencsém, uraim.

BAJUSZOS Nincs szerencséje.

VENDÉG Ezt rögtön sejtettem, amikor megláttam a maga búvalbélelt pofáját.

KALAPOS *(szomorúan)* Semmi oka az örömré. Baj történt.

VENDÉG Baj?

BAJUSZOS Baj.

VENDÉG Csak nem az autómatt tettétek tönkre, bitangok?

KALAPOS Éppen azt.

BAJUSZOS Gázolás.

VENDÉG Gázoltatok?

KALAPOS Mi nem! Valaki gázolt.

BAJUSZOS Nem kell úgy a szívére vennie. Semmi az egész. Mi majd mindent eligazítunk. Oké?

VENDÉG Mi közöm nekem ehhez? Az autómatt akarom!

KALAPOS Az is meglesz. *No problem.* De várni kell egy kicsit, amíg helyre-pofozzuk az autócskát.

VENDÉG Micsoda? Baba, hallod ezt?

BAJUSZOS Baba nem hallja. Baba nem hall. Baba máris indul kifelé innen.

(Baba engedelmesen somfordál az ajtó felé.)

VENDÉG Ezt hogy képzelik? Milyen jogon? Hogy merészelik...

(A két férfi visszanyomja az ágyba.)

BABA *(az ajtóból hátrafordul)* Na, csáó!

VENDÉG *(a két férfi fogja)* Baba, menj el Korfura! Kopszohiladász. Ne felejtsd el! Menj el oda! Megígéred?

BABA *(szánakozva, s talán mély fájdalommal nézi a vergődő férfit)* Hülye! *(Becsapja maga után az ajtót.)*

BAJUSZOS Addig... *(Előhúz egy üveg pálinkát a táskájából.)*

KALAIPOS Addig... *(Ő is pálinkát vesz elő.)*

VENDÉG *(fogával tépi ki az egyik üvegből a dugót, mohón iszik)* Egészségünkre.

KALAIPOS Töltene nekünk is?

VENDÉG Ha már ilyen szépen összejöttünk.

(Tölt nekik.)

KALAIPOS Való igaz, szépen összejöttünk.

BAJUSZOS Igazi úri társaság.

VENDÉG Tegeződhetnénk, ha már...

KALAIPOS *(őszinte megrökönyödéssel)* Azt minekünk nem lehet, uram.

VENDÉG Semmi baj. A neveteket...

BAJUSZOS Mi nem vagyunk annyira fontos emberek, hogy a nevünket megjegyezze a vendég...

(Isznak.)

VENDÉG Na jó. Én nem várok tovább. Elmegyek innen.

KALAIPOS Azt nem lehet.

VENDÉG Nem? Miért nem?

KALAIPOS Mert rossz az autója.

VENDÉG Elmegyek vonattal.

BAJUSZOS Lehetetlen, uram. Nálunk nincs vonat.

VENDÉG Nincs? Azt hittem, ebben az országban minden kis falunak van vonata.

BAJUSZOS Tévedett, uram. Nálunk nem jár vonat.

VENDÉG Akkor van busz.

KALAIPOS Nincsen busz.

VENDÉG Busz sincs? Akkor hogyan mennek át a másik faluba a lakosok?

BAJUSZOS Nem mennek át. Hiszen egyszerű. Nem mennek át.

VENDÉG Akkor elmegyek gyalog.

KALAIPOS Gyalog? Hova gondol? Csak nem képzeli, hogy gyalog elengedjük?

BAJUSZOS Legyen türelemmel, és bízzon bennünk!

(Tölt, isznak.)

VENDÉG És ha nem bízom?

BAJUSZOS Nincs más választása.

KALAIPOS Ráadásul mi meg is védjük magát. *(Hosszú kést húz elő a zakója alól, hirtelen mozdulattal az ágy végébe szúrja.)*

BAJUSZOS Számíthat ránk! *(Ő is előhúz egy hosszú törkést, nézegeti, azután a szemközti faikonba állítja.)*

VENDÉG Kezdem érteni...

BAJUSZOS Nem ért maga semmit, uram!

KALAIPOS Örüljön, hogy él!

(Tölt, isznak, sötét.)

4. jelenet

(Az előzőnél rosszabb minőségű szobában vagyunk, piszkos és kopár falak között. A vendég az ágy mellett hever, elhanyagolt, beteg vagy részeg? nehezen állapítható meg. Időnként erős vonatzakatolás hallatszik, ilyenkor apró, erős fények cikáznak át a szemközti falon.)

VENDÉG *(nyöszörög, láthatóan nincs teljesen magánál)* Baba! Baba! Elmentél már? Hoztál nekem? Mondtam, Kopszohiladészbe! Az olajfaligetbe... láttad ott a kígyót, Baba... vastagabb volt, mint a karom, és hosszabb, mint az évszázad... láttad a kígyót? Zöld szeme volt... azt hiszem, sokáig lakott a szívemben, Baba... és meghaltam, amikor előtekeredett onnan. *(Feltápáskodik, az ajtóhoz botorkál.)* Nyissák ki! Nyissátok ki, rohadtak! *(Üti az ajtót, mely váratlanul kinyílik. A kalapos jelenik meg.)*

KALAIPOS Baba? Baba nincs. Én vagyok itt. Ha szüksége lenne valamire, csak nekem szóljon.

VENDÉG Igen. Szükségem van valamire. Sok mindenre van szükségem.

KALAIPOS *(rezzenéstelen arccal hallgatja)* Hallgatom. Csak bátran.

VENDÉG Első és legfontosabb: az autóm. Az autóm akarom, bitangok! Az autóm!

KALAIPOS Kész örömmel! Csak még egy kicsi türelmet... kevéskét ugye... rendbe kell hozatnunk...

VENDÉG Hát mi történt azzal az autóval, hogy ilyen sokat kell rajta javítani?

KALAIPOS Hát annak annyi.

VENDÉG Mit jelent az, hogy „annyi”?

KALAIPOS Ja, kérem, gázolás, plusz karambol...

VENDÉG Eddig csak gázolás volt.

KALAIPOS Kímélni akartuk.

VENDÉG Ti engem ne kíméljete! Tehettek egy szívességet!

KALAIPOS Igen. A szívességeknél tartottunk. Milyen óhajta lenné az autóján kívül?

VENDÉG Baba hol van?

KALAIPOS Baba kisasszony hollétét nem áll módomban tudatni önnel.

VENDÉG Nem áll módodban? Te bitang!

KALAIPOS Nem áll módomban... maga hitvány szarkupac! Szíveskedjék engem nem lebitangozni, megértettük?

(Ellöki az ajtótól a vendéget. Haljuk a kulcs csikordulását.)

VENDÉG *(egész testével rátapad az ajtóra, dörömböl)* Nem fejeztem be, hé! Nem fejeztem be! Nyissátok ki, gazemberek!

(Az ajtón most a bajuszos lép be.)

BAJUSZOS Fölösleges ekkora zajt csapnia ebben a kései órában.

VENDÉG Majd én eldöntöm, mi fölösleges és mi nem...

BAJUSZOS Tartok attól, ez nem áll módjában...

VENDÉG Mi nem áll módomban, te... *(Elhallgat.)*

BAJUSZOS No azért! Hogy mondandóm befejezzem, nem áll módjában a dolgokról és a jelenségekről eldönteni, hogy fölöslegesek-e.

VENDÉG Nem? És miért nem áll módomban?

BAJUSZOS Most saját maga is csak *egy* fölösleg. Tetszik érteni? Valahogyan itt maradt a nyakunkon. Mindegy, ne firtassuk. De akkor legalább férjen a bőrébe, ember, s ne álljon elő itt extrém kérésekkel!

VENDÉG *(kiabál)* Mi extrém abban, hogy haza akarok menni?

BAJUSZOS Valószínűleg az, hogy épp úgy tesz, mintha ez tőlünk függene.

VENDÉG Ha nem töletek, kitől?

BAJUSZOS Nem tudom. Talán, ha lenne autója...

VENDÉG Értem. Ha lenne autóm.

BAJUSZOS Úgy talán.

VENDÉG De nincs.

BAJUSZOS Sajnos, nincs.

VENDÉG Vonat?

BAJUSZOS Itt nem áll meg a vonat.

VENDÉG Soha?

BAJUSZOS Soha.

VENDÉG Akkor enni kérek. És pálinkát akarok, vagy két üveggel.

BAJUSZOS Utánanézek, mit tehetünk magáért. *(Kulcsosikorgás.)*

VENDÉG *(az ablakhoz megy)* Ez a kurva roló miért van lehúzva éjjel-nappal. *(Feszegeti.)* Na nézd, nincs is ablak, csak roló! Ezt szépen feszítgetjük, így, így, jaj de legyöngültem! Na még egy kicsit, még egy kicsit...

RENDŐR *(megjelenik a feje az ablakban)* Hova, hova?

VENDÉG Nem látja? Kifelé.

RENDŐR Derék dolog. Most egy kérdést teszek fel önnek. Miért az ablakon óhajt távozni? Talán nincs a szobácskájának ajtaja?

VENDÉG Ajtó? Van, az van. Csak kulcs nincs.

RENDŐR Nincsen kulcsocska?

VENDÉG Nincs. Elhagytam.

RENDŐR El méltóztatott hagyni a kulcsocskát. Kellemetlen. És hol hagyódott el az a huncut kulcsocska?

VENDÉG Azt gyanítom, valahol.

RENDŐR Jó szimata van, pajtás. De nekem van egy megfoghatatlan eredetű gyanúm. A kulcsocskának a szobában kell lennie.

VENDÉG Valóban? S honnan e feltevés?

RENDŐR Ugye, ha a kulcsocskát az utcán méltóztatik elveszíteni, akkor nem méltóztatik bejutni a lakásba. De mert be méltóztatott hatolni valami módon, a kulcsocskának ott bent kell lennie.

VENDÉG Aha. Föladom.

RENDŐR *(derűsen)* Mindjárt sejtettem. Megtörtem én már magánál agyafűrtabb gazfickócskákat is, pajtás.

VENDÉG *(riadtan)* Tartok tőle, félreértett.

RENDŐR Tartok tőle, megmagyarázza.

VENDÉG *(közel hajol a rendőr arcához)* Engem fogva tartanak itt.

RENDŐR *(széles mosollyal)* Rögtön gyanítottam, hogy erről lesz szó.

VENDÉG Tényleg. Esküszöm.

RENDŐR Nem kell! Esküdözni nem kell. Tények beszélnek. Iratai?

VENDÉG Elszedték.

RENDŐR A csúnyák. Elszedték az iratait. Kellemetlen. És fogva tartják ráadásul.

VENDÉG Fogva tartanak.

RENDŐR Kik?

VENDÉG Nézze meg! Az ajtó előtt állnak.

RENDŐR *(hervadatlan mosollyal)* Ott nincs senki.

VENDÉG *(dühöng)* Senki? Én állat. Akkor most meglépek.

RENDŐR Hohó! Előbb egy kérdést teszek fel önnek.

VENDÉG Inkább szabadítson ki!

RENDŐR Meg fogom tenni, idejében. A kérdésem pedig a következő. Kicsoda maga?

VENDÉG A nevem érdekli?

RENDŐR Pontosan fogalmazott. A nevecskéje.

VENDÉG Miért a nevem?

RENDŐR Nyomozok. Tetszik tudni? Gázolás. Cserbenhagyás. Karambolcska.

VENDÉG A szentségít! Ezek a szemetek tehát...

RENDŐR Tud valamit?

VENDÉG Tudom, kik voltak.

RENDŐR Ez igen. Itt ül egy sufniában, és megoldja nekünk a nyomozás gondjait. Halljuk! Kik voltak.

VENDÉG Egy kalapos és egy bajuszos férfi.

RENDŐR *(a lehető legszélesebb mosollyal)* Hogy erre én nem gondoltam! Bitang élet. Egy kalapos. Egy bajuszos. Rendben van. De melyik kalapos a sok közül? És melyik bajuszos?

VENDÉG Két jellegzetes pofa. Itteniek.

RENDŐR Ühüm. Mond valamit. Valóban van a faluban egy bajuszos és egy kalapos férfi. Kihallgattam őket.

VENDÉG És?

RENDŐR Nincs és. Az éjszakát egy Baba becenevű helybéli hajadon ágyában töltötték. Úgy értem, a karambol, gázolás, cserbenhagyás ésatöbbi éjszakáját.

VENDÉG Baba?

RENDŐR Baba. Babácska. Jó alakú teremtés. Majd kicsattan az egészségtől. Meg se kottyán neki, ugye, három férfi.

VENDÉG Három?

RENDŐR Három.

VENDÉG Volt harmadik is?

RENDŐR Volt ám. Még szép, hogy volt.

VENDÉG *(izgatottan)* És ki volt a harmadik?

RENDŐR De kíváncsi természet!

VENDÉG Mondja már, na! Ki volt a harmadik.

RENDŐR Igazán tudni akarja?

VENDÉG Nagyon akarom tudni.

RENDŐR Én voltam a harmadik.

VENDÉG Maga?

RENDŐR Én, én bizony.

VENDÉG Kezdek mindent megérteni.

RENDŐR Semmit se ért, fiam. Valaki gázolt, cserbenhagyott, karambolozott, ésatöbbi. Megvan az ujjlenyomata, megvan a zakója, nálunk vannak az iratai - már csak őt keressük. Na, gyerünk, igazolja magát!

VENDÉG Nem tudom igazolni magamat. Ellopták a zakómat az irataimmal együtt.

RENDŐR Hm! A zakó. Az iratok.

VENDÉG Mondom, hogy ők voltak!

RENDŐR *(keményen)* Hol volt a tett elkövetésének éjszakáján?

VENDÉG Lakodalomban.

RENDŐR Roppant érdekes. Én nem mondtam, hogy melyik éjszakáról van szó.

VENDÉG De én tudom. A lakodalomban...

RENDŐR De maga nem volt ott a lakodalomban sem...

VENDÉG Hogyhogy nem voltam ott?

RENDŐR Én nem láttam.

VENDÉG Maga is?

RENDŐR Hát persze. Pontosabban, én igen. Azután vittük el Babát a cimborákkal...

VENDÉG Baba akkor éjjel velem aludt.

RENDŐR Nem, nem. Baba a kötelező kihallgatás során mindent bevallott.

VENDÉG Na ugye!

RENDŐR Bizony. Hogy hármunkkal aludt, s reggelig megállás nélkül keféltünk. Hű, pajtás, mit kaptunk mi a feleségeinktől!

VENDÉG Gazember. Te a cinkosuk vagy!

RENDŐR Hát eddig tartott a barátság? Na jó. A rendőrségen folytatjuk. Kifelé, mocskos disznó!

VENDÉG *(elengedi a rolót, és elugrik az ablaktól)* Ne merjen bejönni! Fegyver van nálam!

RENDŐR Na jó. Hozok erősítést. Úgysem juthatsz messzire! Megvagy, jómadár, megvagy végre. *(Távolodik a hangja.)*

VENDÉG Úristen! Mit vétettem én ellened?
(Hosszabb szünet után nyílik az ajtó, a bajuszos és a kalapos lép be.)

BAJUSZOS *(egy darab kenyeret és egy féltenyérnyi szalonnát tesz az asztalra)* Azt mondták, nincs több.

KALAIPOS *(egy üveg pálinkát tesz a kenyér mellé)* Ebből sincs több. Azt mondták.

VENDÉG Kik mondták?

KALAIPOS Mindegy.

VENDÉG S mit mondtak még?

BAJUSZOS Sokba kerül maga nekik. Ezentúl dolgozni fog. Tetszik érteni? Akkor kap szállást, kaját, piát.

VENDÉG Itt volt a rendőr.

BAJUSZOS A rendőr? Cimbora. Mit akart?

VENDÉG Le akart tartóztatni.

KALAIPOS Magát? Miért akarja a rendőr magácskát letartóztatni?

VENDÉG Gázolás, cserbenhagyás, karambol, ésatöbbi.

BAJUSZOS	Marhaság. Majd beszélek vele.
VENDÉG	Igazán? Megköszönném.
KALAIPOS	Ne érzelegjen! Mi gondot viselünk magára. Nem esik bántódása minálunk, csak legyen nyugodt.
VENDÉG	Nyugodt vagyok.
KALAIPOS	Igyunk egyet, és induljunk!
VENDÉG	Induljunk? Hová?
BAJUSZOS	Ezt a lakást nem tudjuk tovább fenntartani magának. Sajnos. Egy egyszerűbbe telepítjük át.
VENDÉG	Rendben. És Baba?
KALAIPOS	Ne csacsiskodjék, ember, a végén még mindent elront!
BAJUSZOS	Na, itt a zakója.
VENDÉG	A zakóm!
KALAIPOS	Elvittük a tisztítóba is. Szép, nem?
VENDÉG	Szép. Az autóm?
BAJUSZOS	Arra még várni kell egy kicsit.
VENDÉG	Az irataim?
KALAIPOS	Azokra itt úgysincs szüksége. Magunk között vagyunk. Talán el-indulhatnánk. <i>(Míg szedelőzködnek, besötétedik a szoba.)</i>

5. jelenet

(Teljesen lepusztult alagsori odú. A vendég egy háromlábú sámlin ül, bakancsokat talpal. A penészes lyuk falait behálózó csövekben állandóan zubog a víz. Egyetlen piciny ablakon át szűrődik be a fény. Amíg tart a jelenet, az ablakon át megállás nélkül dobálják lefelé a sáros, levált talpú bakancsokat.)

VENDÉG *(egykedvűen tisztogatja a koszos lábbeliket, közben dudorászik)* Vigyáztál volna jobban a lányra... boldogságod mind ellopta... elvisz az ár most, szép legényem... lelked a víz fehérre mossa... Vigyáztál volna jobban a lányra... boldogságod mind ellopta...

ÖREGASSZONY *(nesztelenül surran be az odúba)* Hoztam az elemózsiát.

VENDÉG *(anélkül, hogy megfordulna)* Ezt a hangot ismerem. Kicsoda maga?

ÖREGASSZONY Kapott ma pálinkát is!

VENDÉG Honnan ismerem ezt a hangot?

ÖREGASSZONY Elégedettek a tegnapi teljesítményével.

VENDÉG Megvan! *(Hirtelen megfordul.)* Maga a Baba anyja.

ÖREGASSZONY Miféle Baba?

VENDÉG Baba... a maga lánya... Baba...

ÖREGASSZONY Ne üzzön tréfát a vénasszonyból! Régen volt már az, amikor én babáztam...

VENDÉG *(kiabál)* Hazug vén banya! A lányod hol van? Baba!

ÖREGASSZONY Mondtam, hogy nincs lányom.

VENDÉG A lakodalomban...

ÖREGASSZONY Miféle lakodalomban?

VENDÉG Ahol Baba és én...

ÖREGASSZONY Maga álmodik. Itt tíz év óta nem volt lakodalom.

VENDÉG Nem? És vőfély?

ÖREGASSZONY Ha lakodalom nem volt, vőfély se volt.

VENDÉG Na persze. És én hogy kerültem ide?

ÖREGASSZONY Tudja a fene. Most látom az urat először.

VENDÉG Akkor az autóm se...

ÖREGASSZONY Itt nem járnak autóval az emberek. Tetszik érte, amit mondok?

VENDÉG Megértettem.

ÖREGASSZONY Na, én megyek is. Járjon a keze, azt ajánlom!

VENDÉG Honnan ennyi rohadt sáros bakancs? Honnan a francból? És mindnek levált a talpa? Honnan?

ÖREGASSZONY Mit tudom én. Na, isten áldja.

VENDÉG Megálljon! Nem inna velem egy korty pálinkát?

ÖREGASSZONY Nem vagyok ivós. Különben is, tiltva van.

VENDÉG Tiltva? Ki tiltja magának, hogy velem igyék?

ÖREGASSZONY Senki se tiltja, kérem.

VENDÉG Most mondta, hogy nem ihat.

ÖREGASSZONY Való igaz. Nem iszom, mert tiltva van. De azt nem mondtam, hogy valaki tiltaná.

VENDÉG Akkor leülne legalább?

ÖREGASSZONY Leülhetnék, de nincs hova.

VENDÉG *(körülnéz, most vesszük észre, hogy összes „bútorzata” a háromlábú szék)* Hova is, no? *(Fölugrik, a székére mutat.)* Hát ide. Ide tessék.

ÖREGASSZONY Oda nem.

VENDÉG Talán ez is tiltva van?

ÖREGASSZONY Az is tiltva van, kérem.

VENDÉG Az úristenit!

ÖREGASSZONY *(erélyesen)* Isten nevét ok nélkül ne vedd a szádra!

VENDÉG Ha valakinek, nekem aztán van okom arra, hogy emlegetsem azt a fenti gazembert.

ÖREGASSZONY *(keresztet vet)* Pogány. Majd megver...

VENDÉG Vert az már épp eléggé. Hé, el ne menjen! Nem maradna egy kicsit... csak egy keveset... még?

ÖREGASSZONY Aztán minek? Maga se tud dolgozni, én se haladok a munkáimmal. Mit tudunk mi egymásnak mondani?

VENDÉG Néha jó beszélgetni valakivel. Még ha az történetesen maga is, öreganyám.

ÖREGASSZONY Öreganyád ám a...

VENDÉG *(fölugrik, megragadja az öregasszonyt)* Na, beszélsz már végre? Hol van Baba? A kalapos? A bajuszos? A vőfély?

ÖREGASSZONY *(vergődik a szorításában)* Örült! Segítség! Megöl!

VENDÉG Meg ám, ha nem nyitod ki a szádat, te vén boszorkány.

ÖREGASSZONY Eresszen! A szívem... Gyöngé a szívem... briganti...

VENDÉG És az én szívem? Én senkinek sem számítok? Rohadékok. *(Tagoltan sziszegi az öregasszony arcába:)* Hol van Baba? Hol?

ÖREGASSZONY *(zihálva)* Megörült szegény. Elutazott valahova. Görögországba. Jaj istenem, mindjárt meghalok... levegőt... levegőt...

VENDÉG

(rátérdel a földön fekvő öregasszony nyakára) Kopszohiladész. Oda ment, nem? Kopszohiladészbe? Na, beszélj már, mert kinyírlak. Hé, a szentségit. Ez meg tényleg kinyiffant. Hú! *(Fölragadja a pálinkásüveget, felét kiissza.)* Na, munkára fel. *(A már megtisztított bakancsokat rádobálja az öregasszonyra, aki teljesen eltűnik a durva cipők alatt.)* Szóval elment. Rendben van. Én meg már itt maradok. Hát... Pont ez a vénasszony, meg a hullája hiányzott ide. Na, mindegy. *(Énekelni kezd.)* Vigyáztál volna jobban a lányra... boldogságod mind ellopta... elvisz az ár most, szép legényem... lelked a víz fehérre mossa... Vigyáztál volna jobban a lányra... boldogságod mind ellopta...

(Énekel, közben tisztogatja a bakancsokat, s az öregasszony hulláját eltakaró halom tetejére dobálja őket. Az oldalfalak váratlanul lerogynak. Két oldalról „betáncol” a színre a násznép. Baba, menyasszonyi ruhában, a vőfély karján forog. Fölerősödik a lakodalmas zene, de ők, mintha nem ezt a zenét hallanák, átszellemült arccal keringőznek. A bakancsokat tisztogató, éneklő férfi nem vesz tudomást róluk.)